

at nægte en bestebden Pension eller Understøttelse til Enken efter afdøde Chef for det kongelige Teater og Kapel, Fjellejen. Jeg ser vel, at man som Begrundelse deraf har anført, at Enken ikke kan siges at være i egentlig Trang. Men det forekommer mig, at den højtærede Minister har fuldkommen Ret i den Betragtning, han gjorde gældende med Hensyn til Teaterchefens Stilling. Det synes mig at stride mod alle Regler i den Art Forhold, hvis man vilde nægte Teaterchefens Enke den Understøttelse, Ministeren har foreslaaet. Det hele drejer sig jo ogsaa kun om 800 Kroner. Ogsaa med Hensyn til Bevillingen til Kunstmuseet, maa jeg gøre en lille Bemærkning til Udvalget, selv om jeg ikke tror, at det kan nytte noget, jeg ser jo, at Udvalget er enig derom. Til det ny Kunstmuseum har man foreslaaet en Fyrbøder og en Assistent til denne, og den højtærede Minister har ment, at det ikke var for meget at give Fyrbøderen 1,000 Kr. i Løn foruden fri Bolig og Brændsel. Derimod finder Udvalget, at 800 Kr. kunde være tilstrækkeligt, og at Fyrbøderen heller ikke behøver at faa nogen Medhjælper. Hvad det sidste angaar, skal jeg ikke udtale nogen bestemt Mening om, hvorvidt Fyrbøderen kan klare sig alene eller kan benytte tilfældig Medhjælp. Derimod undrer jeg mig noget over at se Udvalget knibe 200 Kr. paa denne Post. Jeg er selv en Ven af en sparsommelig Statshusholdning, men jeg ser her som altid med Betænelighed paa, at den udøves over for de smaa Poster. Naar der er Tale om at spare paa en Lønning af 1,000 Kr. plus en lille Fribolig med Brændsel, er man kommen ind paa de Poster, hvor jeg egentlig ikke synes, at det er fuldt berettiget at knibe saa stærkt. Jeg tror, som sagt, ikke, at Udvalget kan blødgøres paa dette Punkt. Naar hele Udvalget finder, at disse 200 Kr. bør nægtes, er der naturligvis ikke noget derved at gøre, men jeg vil dog henlede Opmærksomheden derpaa for en anden Gangs Skyld. — Det ærede Medlem fra Børgense (M. Nielsen) hvirede nogen Betænelighed ved at give Malling Højskole et større Tilskud, end Højskolerne ordinært kunne faa. Det er foreslaaet, at Malling Højskole skal have 5,000 Kr., medens Maksimum ellers er 3,000 pr. Højskole. Under sin Begrundelse sagde det ærede Medlem fra Børgense, at Elevantallet ubetinget burde lægges til Grund for Fordelingen af Understøttelsen. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har fuldstændig Ret deri. Der er sikkert ved disse Anstalter, hvorom der her er Tale, andre Hensyn at tage end netop Hensynet til Elevantallet. Saa vidt jeg kender til adskillige af disse

Skoler, er der nogle af dem, der bør have en større Understøttelse, netop fordi de ikke have mange Elever. De fleste af disse Skoler have ret fortløber Kursus, idet der kun er Tale om 5 Vintermaaneder. Men der er enkelte Skoler som Malling Højskole, Billed- og Landbrugs-skole, og jeg tror ogsaa Skolen i Gentofte, Vældegaard, og maasse enkelte andre, der netop udmærke sig ved at have et langvarigt Kursus og et begrænset Elevantal, saaledes at Eleverne virkelig blive underviste og faa virkelige Kundskaber meddelte. Derfor tror jeg, at det ærede Medlem ikke har Ret, naar han mener, at Elevantallet bør være den eneste Rettesnor for Understøttelsen til Højskolerne og lignende Anstalter. Jeg maa tværtimod holde for, at der kan være Tilfælde, hvor netop Elevantallets Videnskab kan begrunde en noget større Understøttelse end den ordinære. Jeg henstiller denne Bemærkning for en anden Gangs Skyld. — Det er imidlertid et andet Spørgsmaal, der nærmest har foranlediget mig til at tage Ordet. Det er det Spørgsmaal, der omhandles under Nr. 277 i Betænkningen, og hvormed der er stillet et Vædringsforslag under Nr. 258. Det angaar et Mindesmærke for Hans Tausen, hvortil Ministeren har forlangt 9,500 Kr., hvoraf de 9,000 Kr. skulde anvendes til et Maleri i Ribe Domkirke, der skulde fremstille en Episode af Hans Tausens Liv og Virksomhed, medens de 500 Kr. skulde anvendes til en Sten paa hans Grav, for saa vidt man er i Stand til at paavise Graven. Jeg beklager den Stilling, som baade Ministeren og Udvalget have indtaget i denne Sag. Jeg tvivler om, at et Maleri egentlig vilde være det rette Mindesmærke ved denne Lejlighed. Overhovedet er det mit Støn — jeg indrømmer, at Sagen er meget subjektiv — at over for en Personlighed som Hans Tausen, over for en saadan stor historisk Stikelse maa Billedhuggerkunsten have et betydeligt Fortrin fremfor Malerkunsten, naar det gælder om at fremstille den Højhed og Værdighed, som omgiver en saadan Stikelse. Jeg tror, at man med Hensyn til Mindesmærker af denne Art hellere maa henvende sig til Billedhuggere end til Malere, og i dette Tilfælde maatte man faa meget hellere have gjort det, som man i Ribe Domkirke allerede har begyndt derpaa. Hvis jeg ikke husker fejl, blev der for 3—4 Aar siden bevilget vistnok 3,000 Kr. til et Mindesmærke over en anden bekendt Personlighed, nemlig Anders Sørensen Vedel. Der blev da anskaffet et Relief, der i Midten fremstillede Anders Sørensen Vedels Portræt, og udenom dette anbragtes der forskellige symboliske Ornamente. Naar jeg